

Romeinen 8:14-18

Kind van God 1 aangenomen 2 onbevreesd 3 erfgenaam

Gemeente,

De Romeinenbrief is de brief van het geloof. Zondaren worden zalig, niet door de werken, maar door het geloof in het werk van Jezus Christus. Dat is heel kort de samenvatting. Hoofdstuk 1 t/m 3 verkondigen het: niemand wordt zalig zonder geloof. Of je nu heiden bent en nooit van het Evangelie hebt gehoord, of je nu wel van de Bijbel hebt gehoord buiten het geloof in Jezus om blijf je verloren en ga je verloren. Door het geloof. Alle zaligheid hangt aan het geloof. Maar dan ook werkelijk alle zaligheid.

Wat dat allemaal is?

Nu, allereerst, ten eerste dat een zondaar door het geloof rechtvaardig is voor God. Rechtvaardig voor God. Volmaakt, perfect. Alle schuld is vergeven en wat Jezus deed dat geldt mij. Alsof ik zelf heel de wet volbracht had en nooit zonde had gedacht of gedaan. Vrijgesproken van de straf en vrede met God. Hoofdstuk 3 t/m 5. En dat terwijl mijn geweten mij aanklaagt dat ik geen van Gods geboden heb gehouden, tegen alle geboden gezondigd heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Maar God uit louter genade rekent mij rechtvaardig!

Ten tweede, door het geloof in Jezus Christus ben ik eigendom van Jezus geworden. Hoofdstuk 6 en 7. In die preken hebben we vaak het voorbeeld gebruikt van het verwisselen van eigenaar. Dat een woning een nieuwe eigenaar krijgt. Wel, door het geloof wordt mijn leven overgenomen. Het is niet meer eigendom van de zonde, de duivel, maar ik ben het eigendom van Jezus Christus worden. Hij is mijn Heere, Die met Zijn dierbaar bloed voor al mij zonden heeft betaald en mij uit alle heerschappij des duivels verlost heeft. En eens Zijn eigendom, altijd Zijn eigendom. Hij beschermt en verdedigt mij. Tegen alle vijanden, mijn leven lang. En dat terwijl mijn geweten mij aanklaagt dat ik geen van Gods geboden heb gehouden, tegen alle geboden gezondigd heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Maar God uit louter genade maakt mij het eigendom van Jezus Christus.

Ten derde, zo hoorden we in Romeinen 8, door het geloof ontvang ik de Heilige Geest. Woont God in mij. Duizelingwekkend. God, de Heilige, de Majesteit, Die in mij, zondaar, onreine, stinkend van zonden, woont. Door Zijn Geest. Iets van de hemel is al mijn hart. Iets van hemelse vreugde, liefde en vrede. En dat terwijl mijn geweten mij aanklaagt dat ik geen van Gods geboden heb gehouden, tegen alle

geboden gezondigd heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben.
Maar God uit louter genade laat Zijn Geest in mij wonen.

Zodat ik leef naar de Geest. Die hemelse vreugde, liefde en vrede stromen door mijn leven. Haat tegen de zonde en verdriet over wat God onteert. Het is er! Maar tegelijk zijn er de werkingen van het vlees. Invloeden van hoogmoed, van lauwheid, van ongevoeligheid, van zondige begeerten en verlangens. Maar door de Geest verlang ik die te doden. Dat is mijn levenslange strijd: door de Geest de werkingen van het vlees te doden.

En dat noemt vers 14: het geleid worden door de Geest. Zoals je een hond uitlaat. Leidt. Soms dat dier vlak naast je. Maar geregeld ziet hij wat verderop waar hij naar toe wil en gaat. En je trekt hem terug. Eén keer, twee keer, totdat hij weer terugkomt. En even later weer van je vandaan loopt en je trekt hem weer terug. Of hij wil stoppen en blijven snuffelen. Maar je trekt hem mee. Geleid worden door de Geest. Liefst vlakbij, in het spoor van Gods geboden. Soms dwaal je af, de Geest brengt je terug met berouw. Soms blijf je steken, de Geest trekt je weer mee met verlangen. Soms loop je vooruit, de Geest trekt naar Zich toe met beschaamd hoofd. Geleid worden door de Geest.

1 aangenomen

En dan komt het vierde nut van het geloof. Want zovelen als er geleid worden door de Heilige Geest, Die zijn kinderen van God. Kind van God te zijn. God als je hemelse Vader te hebben! Vanouds is het voorbeeld bekend van die koning. Een koning mag, in uitzonderlijke gevallen, gratie verlenen. Bij ons mag een minister dat, vroeger de koning. Nu was er een verdachte van lage komaf. Een zwerver, een dakloze. Die schuldig werd bevonden. Schuldig aan zo'n grote misdaad dat hij ter dood veroordeeld werd door de Rechter. En in zijn cel zat te wachten op de dag van de terechtstelling. Smekend en roepend om hulp. En uit grondeloos erbarmen besluit de koning van dat land gratie te verlenen. Gratie doordat hij zijn eigen zoon, de kroonprins in de cel laat zetten om terechtgesteld te worden. Gratie voor de schuldige! Maar tegelijkertijd besluit de koning ook: ik neem die veroordeelde op in mijn gezin. Breng hem naar mijn paleis. Geef hem plaat aan tafel. Hij mag als kind van mij verder door het leven gaan. Nou ja, die man weet niet wat hem overkomt. Hij was dakloze, zwerver, hij had de doodstraf gekregen en nu: in het paleis van de koning voortaan. Waaraan heeft hij dat te danken? Aan de goedheid van de koning. Dat de koning zo goed is dat hij niet alleen hem gratie verleent, maar ook tot kind aanneemt in zijn paleis. Zo goed is de koning!

Dat is het helemaal! Van lage komaf: zwervers, vreemdelingen van God. Veroordeeld tot de eeuwige dood. Toen je het zag toen ging je roepen. Of zag u het nog nooit? Riep u nog nooit? Als je het gaat zien, dan ga je roepen, smeken, schreeuwen. En God is zo goed dat Hij niet alleen vrijspreekt van schuld en straf, eigendom van Jezus maakt, maar dat Hij ook aanneemt tot Zijn kind! Je weet toch niet wat je overkomt?! Vreemdeling, zwerver, sterveling, veroordeelde, de eeuwige dood op je en dan kind, kind van God, een hemelse Vader! Je weet toch niet wat je overkomt? Ziet welk een liefde God ons heeft gegeven dat wij kinderen Gods genoemd worden. Voor wie het geen wonder is, is het ook niet waar. Voor wie het waar is, is het een wonder. Je kunt geen kwaad van deze God meer horen, en Hij kan geen kwaad meer bij je doen. Kind, ik, kind van Hem. En dat terwijl mijn geweten mij aanklaagt dat ik geen van Gods geboden heb gehouden, tegen alle geboden gezondigd heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Maar God uit louter genade laat Zijn Geest in mij wonen. Een kind van God heeft een Vader. Een Vader, Die Zijn kind kent, Die weet wat je nodig hebt eer je het Hem bidt, want Hij kent je. Die Zijn kind verzorgt, want Hij heeft je lief. Die Zijn kind opvoedt. Die Zijn kind spaart, want vader laat Zijn kind geen dingen dragen waaronder het bezwijkt en omkomt.

Voor een goed begrip nog even dit. Al deze weldaden van het geloof volgen niet op elkaar. Zo van: eerst wordt je rechtvaardig voor God, als je wat verder bent wordt je eigendom van Christus, als je nog verder bent gevorderd krijg je de Heilige Geest en als je tot de besten hoort, dan word je ook nog kind van God. Nee, Paulus noemt het allemaal wel na elkaar, je kunt geen 4 dingen tegelijk zeggen en uitleggen, maar het is er allemaal ineens. Zodra iemand gelooft, vanaf het eerste begin, die bloedvloeiende vrouw, die tollenaar, vanaf het eerste moment van geloof ben je én rechtvaardig voor God, én eigendom van Jezus, én ontvang je de Heilige Geest én ben je kind van God!

2 onbevreesd

En dat geeft een bijzondere positie. Zeker in het licht van de Romeinse tijd. Je had ook slaven. Slaven die een heer hadden. Maar die slaven werden vaak hard behandeld. Kregen bevelen en wisten soms niet eens waarom, maar ze moesten het gewoon doen. Kamer klaarmaken, stal in orde maken, maar voor wie en waarom? Dat werd niet verteld. En: als de slaaf zijn werk niet goed deed, kon hij zo worden doorverkocht. Afgedankt. Als de slaaf ziek werd, kon hij weggestuurd worden. Want dat was niet de bedoeling geweest van zijn heer, een zieke slaaf.

Maar kind. Een kind heeft een vader. Kijk, en tussen een vader en een kind is een vertrouwensband. Vader gaat vertrouwelijk met zijn kinderen om. Zegt wel eens: jij bent mijn kind, mijn lieveling. Zegt wel eens: kom eens mee, kijk eens wat er in de schuur ligt, als je later groot bent, mag jij daar mee spelen en is dat ook voor jou. Vader zegt wel eens: zal ik je eens een geheimpje vertellen? Goed luisteren dat weten wij alleen. En vader zegt ook: jo, je weet het hé, als er iets is, je mag het altijd tegen je vader vertellen. Mooi of lelijk, raar of niet, je mag alles altijd vertellen aan je vader. Vader heeft een vertrouwensband met zijn kind.

En: vader zal zijn kind nooit afdanken, doorverkopen. Kijk, tegenwoordig kun je op het werk een proeftijd krijgen en daarna toch niet aangenomen worden. Je kunt, als is dat moeilijk vandaag de dag, je kunt je ontslag krijgen wegens wangedrag. Als werknemer, vroeger als slaaf helemaal. Maar een kind. Kind van God. Dat ben je dat blijf je. Vader geeft zijn kind geen proeftijd. Als je vader bent geworden, dat je zegt: na een half jaar bekijken we het eens: is het een zoete baby dan mag hij blijven, is het een huilerd, dan geven we hem weg. Als je vader bent dan ontsla je je kind nooit. Het blijft je kind, ook na wangedrag. Het kind hoeft niet bang te zijn dat hij geen kind meer mag zijn. Vader! Dat is maar goed ook. Als ik eerst een proeftijd zou krijgen..... Als ik wegens wangedrag en teleurstellende prestaties ontslagen zou kunnen worden..... nou, dan was ik het allang. Maar daar hoeft een kind niet bang voor te zijn. Echt niet! Eens kind, altijd kind. Vader dankt Zijn kinderen nooit af, niet één ervan.

En van dat kind-zijn is de Heilige Geest het bewijs. God schenkt al Zijn kinderen de Heilige Geest. En Die is niet de Geest der dienstbaarheid. Der slavernij. Dwz.: van vrees en angst en onzekerheid. Dat hadden de Joden die probeerden met de wet God te verzoenen. Dan houdt je altijd angst. Altijd onzekerheid. Na een slechte dag ben je helemaal alle moed verloren. En dat hadden de heidenen die boze geesten vriend moesten houden. Of de geesten van de voorouders. Met offers hier en offers daar, want anders..... Maar de Heilige Geest, Die bewijs is van het kindschap, is geen Geest van dienstbaarheid wederom tot vrees. Dat je weer in vrees en angst en onzekerheid terugvalt. Weer leeft alsof je een proeftijd hebt, alsof je na teleurstellende prestaties kunt worden weggestuurd. Nee, nee. De Heilige Geest is de Geest der aanneming tot kinderen. Nooit laat God één van Zijn gelovigen vallen, nooit wordt God het zat met één Zijn gelovigen, want ze zijn Zijn kinderen!

En daar overtuigt de Heilige Geest van. Die getuigt met onze Geest dat wij kinderen van God zijn. Weet u nog van John Owen? Dat

koopcontract van dat stuk land. Dat zo vuil is, zoveel vlekken heeft, verkreukeld is, onleesbaar geworden. Maar de expert, de notaris met zijn lampje die geeft helderheid: het is echt, het merk van mijn kantoor zit erin, en ik zie de handtekeningen staan, het is echt.

O ja, mijn levensblad is vuil en bevekt. Mijn liefde, mijn verlangen, mijn dienst, mijn ijver voor de Heere. Maar wat een vlekken: zovaak lauw, en toen en toen nalatig, en daar en daar gezondigd, niks van waar zegt de duivel. Maar de Heilige Geest laat Zijn licht erover schijnen en zegt: het is toch echt, want Ik lees het toch: deze zondaar kan Jezus niet missen, zonder Jezus geen rust meer, liever sterven aan Zijn voeten dan leven ergens anders. Het is toch waar: ondanks alles: God heb ik lief, geef mij Jezus of ik sterf. Toch is het waar. Zijn kind! Dat doet de Heilige Geest, door Wie wij roepen Abba, Vader. Door Wie wij roepen. Roepen. Dat doet een kind dat in de winkelstraat loopt en de weg kwijt is en allemaal vreemde mensen ziet: roepen, schreeuwen: papa. Dat doet een kind, dat omringd wordt door de duivel en verzoeking en satan. En aan alle kanten bedreigd wordt: Abba, Vader! Want de Heilige Geest leert het je wat we allemaal kunnen begrijpen uit het dagelijks leven: als een kind elke dag zijn vader ziet en aan tafel vraagt: meneer, mag ik de boter even. En 's avonds: meneer, wilt u me morgen op tijd wakker maken. En 's morgens: meneer, wilt u mijn fietsband oppompen? Tegen je vader: meneer, meneer, meneer. En gaan vader. En geen Vader zeggen tegen God. Terwijl Hij mij aanneemt, kent, verzorgt, vertrouwelijk met me omgaat en me nooit wegsturen zal: en dan nooit eens Vader? De Heilige Geest leert je roepen: Abba, Vader. Anders zou ik U tekort doen.

3 erfgenaam

Alles door het geloof. Rechtvaardig voor God. Eigendom van Jezus. De Heilige Geest in het hart. Kind van God. En, ten vijfde vers 17: indien wij kinderen zijn, zijn wij ook erfgenamen. Erfgenamen van God. We delen in de erfenis. Ja, dat is zo, vaak zo bij ons: kinderen staan in het testament. Bij God is dat altijd zo: Zijn kinderen staan in het testament, zijn erfgenamen. Mede-erfgenamen van Christus. Want Jezus heeft alles van Zijn Vader gekregen. Alle macht. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde. een erfenis, zo groot, zo rijk. Alles wat van de Vader is, is van Zijn eniggeboren Zoon. Maar Die wilde het niet alleen voor Zichzelf hebben, Die wilde er zondaren in laten delen. Daarom heeft Hij geleden, is Hij gekruisigd, nedergedaald ter hel. Dragende de last van onze zonden en de toorn Gods. En zo heeft Hij de bevoegdheid gekregen om het ook te mogen uitdelen aan de kinderen. En in het echt is het zo: hoe meer erfgenamen, hoe kleiner stukje elk krijgt. € 1000,-- onder één erfgenaam verdelen of onder 10, ja dan krijg je elk maar

€ 100,--. Maar bij God geheel anders: alle kinderen zijn en alle erfgenamen krijgen alles: een nieuwe hemel en nieuwe aarde onder Zijn volle gunst. Je Hem Zelf als erfenis. Genieten van Hem, van het gezicht en volle zicht op Zijn deugden, Zijn liefde, heiligheid en genade. En de onuitsprekelijke vreugde die dat geeft! Alle vreugde en heerlijkheid die maar denkbaar is. Eeuwig en onvergankelijk.

En dat terwijl mijn geweten mij aanklaagt dat ik geen van Gods geboden heb gehouden, tegen alle geboden gezondigd heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Maar God uit louter genade heeft mij erfgenaam gemaakt van Zijn erfenis. Je kunt er niet over uit! Voor wie het geen wonder is, is het niet waar. Voor wie het waar is, is het een wonder.

En die erfenis is zo groot, zo groot dat vers 18 zegt: wat je hier ook moet lijden. En vers 17b zei al: als je echt christen bent dan zul je lijden, lijden met Christus. Lijden omwille van Zijn Naam. En dat kan heel erg zijn, dat kan je leven brengen in een jarenlang strafkamp, in een jarenlange foltering en afmatting, in een vreselijke dood op de brandstapel. En het lijden met heel de schepping mee, van deze tegenwoordige wereld. En dat kan heel erg zijn, levenslang lijden aan een ziekte. Of aan depressiviteit. Of in een zwaar huwelijk. Of in een ongeneeslijke ziekte waar de verstikkingsdood op volgt. Vreselijk, da lijden met Christus, dat lijden in deze wereld. Maar dan nog geldt, ook als het op zijn allerergst is: het weegt niet op tegen de heerlijkheid die ons zal geopenbaard worden. Die is oneindig veel meer. De weegschaal slaat ver, ver door: het gewicht van de erfenis is oneindig meer dan het gewicht van het lijden, het ergste lijden. Veel hoger dan het lijden diep is, veel langer dan het lijden lang is. Je kunt het niet vergelijken. Het is alsof je Nederland hebt. Nou, als je naar Utrecht moet is dat 25 kilometer, naar Eindhoven 125, naar Groningen moet is dat wel 250 kilometer. Wat een eind! En dan ga je het heelal bekijken. Van hier naar de zon, van de zon naar het volgende sterrenstelsel, en naar de volgende ster. Lichtjaren afstand. Zelfs 12 miljard lichtjaren. Miljarden maal miljarden kilometers.

Hoever was Waarder Groningen ook alweer? Dat valt in het niet, dat is niet te vergelijken. Zo, de heerlijkheid van de erfenis is niet te vergelijken met het lijden in dit leven. O zaligheid niet af te meten, of vreugde die alle smart verbant. Wat een vreugde zal dat zijn. Wandelen op de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Voor Gods stralende aanwezigheid. Vol van God. Zonder einde, zonder smart. Eeuwige vreugde.

Je zou toch eens niet geloven. Niet gevlucht zijn tot Jezus Christus. Niet gekomen tot Hem. Het buiten Jezus kunnen uithouden.

Geen vrijspraak, nog steeds veroordeeld. Eigendom van satan en de zonde. Geen inwoning van de Heilige Geest, alleen maar onreinheden die krioelen in je hart, geen kind van God, maar slaaf van de duivel, geen erfgenaam van God, maar erfgenaam van de duivel, mee-delend in zijn gruwelijk erfenis. O, dan is de vreugde van deze tegenwoordige wereld niet op te wegen tegen de rampzaligheid die geopenbaard zal worden. Je zou toch eens vreemd zijn aan Jezus Christus en voor eigen rekening rustig verder leven. Lekker makkelijk, geen gedoe en strijd en moeilijkheid. Het valt in het niet tegen het eeuwig gewicht van rampzaligheid.

De Romeinenbrief. De brief van het geloof. Door het geloof 5 schatten: rechtvaardig voor God, eigendom van Jezus Christus, de Heilige Geest in mijn hart, kind van God én erfgenaam, mede-erfgenaam van Christus. Zo rijk is het geloof! Elk waar geloof, elk geloof dat Jezus omhelst. Het kleinste geloof heeft Jezus en heeft in Hem alles. Er is als het ware een grote doos in de kamer gezet met 5 kostbaarheden. Maar het kleine geloof laat het onuitgepakt, laat het ongebruikt liggen. Geniet er dus niet van, leef er dus niet uit. O wat doet dat de Heere verdriet! Wat doet dat de Heere tekort, wat doet dat je arm leven. O Heere, geef mij groter geloof, meer zicht op U en Uw goedheid, opdat ik rijk leven en zingen mag van Uw genade.

Het grote geloof heeft hetzelfde als het kleine geloof, maar geniet het ook. Pakt het uit, en gebruikt het. En geniet er zoveel meer van. En dat bidt: o HEERE, geef mij meer verwondering, meer dankbaarheid, meer aanbidding. Nu en tot in eeuwigheid.

Amen